

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

havde forstaaet det saaledes, at Hovedvægten i dette Lovforslag laa paa at faa afviklet de søfarendes Gæld. Det kan dog ikke være Tilfældet, eftersom de søfarendes Gæld andrager 11 Mill. Kr. — det vil jo være dejligt at faa denne Post ud af Verden, ogsaa for de søfarende —, og Beløbet er kalkuleret til omkring 31 Mill. Kr.

Det ærede Medlem var inde paa det Spørgsmaal, om al Gæld til Staten var udlignet, naar denne Lov var gennemført. Nej, det er ikke Tilfældet. Hvis Søfolkenes Paarørende har faaet betydeligt større Summer udbetalt i disse Aar, end de efter Forslaget nu skal have refunderet, vil Gælden vedblivende være der. Det vilde efter min Mening ogsaa være urigtigt, dersom alle fik Gælden eftergivet. Her er ikke Tale om nogen Eftergivelse. Her er Tale om en Udlikening ved en Retfærdighedshandling fra Statens Side. Der kan jo være udbetalt højst forskellige Summer, og derfor mener jeg, at det slet ikke vilde være retfærdigt at give alle Saldokvittering, hvad enten det udlaante Beløb var større eller mindre.

Det ærede Medlem nævnte ogsaa visse Udtalelser i Bemærkningerne til Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, hvis jeg ikke tager meget fejl, under Finanslovbehandlingen i December Maaned i Fjor i en Udtalelse til mig det samme, som staar her: at naar dette Lovforslag var gennemført, var vi igennem alt det, der var betinget af Krigstiden, dens Fejl og Udskejelser. Jeg vil paa den anden Side gerne sige, at er der Huller af en eller anden Art, saa kan Sagen drøftes, og saa bør Hullerne stoppes, og derfor vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, at dersom det ærede Medlem i Udvalget fremkommer med Tanker i den Retning, saa er det givet, at disse Tanker bør tages op til Drøftelse og Overvejelse.

Jeg vil ogsaa gerne i denne Forbindelse oplyse, hvad i alt Fald det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen utvivlsomt ved, at Handelsministeriet har medvirket til Hjemsendelse til vort Land af afdøde Søfolk. Det ærede Medlem talte om, hvorledes en Urne kunde blive gravsat, Udgifter til Begravelsen herhjemme kort sagt, og pegede paa, at der var nogle, der havde haft Udgifter dertil; Handelsministeriet havde nægtet at bevilge disse Penge. Jeg er ikke inde i Enkeltheder i den Sag, men det er jo ikke noget, som Handelsministeriet normalt har med at bestille, og Handelsministeriet har sine Budgetter og sine Bevillinger og maa handle under det Ansvar, der er; men ogsaa det

Spørgsmaal bør efter min Mening finde en Løsning, og derfor kan vi udmærket godt lade det undersøge i det Udvalg, der kommer.

Det ærede Medlem rettede i øvrigt en Række andre Spørgsmaal til mig, bl. a. Spørgsmaalet om Feriepenge. Jeg er ikke helt i Stand til at besvare det, men det kan vi ogsaa faa besvaret til den Tid. Derunder hører ogsaa Spørgsmaalet, som det ærede Medlem var inde paa, om Begravelsen af, jeg forstod, en enkelt Sømand i Shanghai.

Jeg vil ogsaa gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der staar i Lovforslagets § 4, 5te Stykke, ordret, at man kan „efter Forhandling med de søfarendes Organisationer“ foretage dette og dette. Det vil sige, at det er ikke saadan, at ikke Ministeriet hellere end gerne vil forhandle med de søfarendes Organisationer og hellere end gerne vil søge at faa Tingene lagt saadan til Rette, at der stort set kan blive Tilfredshed.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Søren Olesen, der talte om, at det ikke var saa helt let for en søfarende, som var kommet hjem, at faa Hyre igen, at det ligger ganske simpelt i, at den danske Handelsflaade er gaaet ned med ca. 40 pCt. ved Torpederinger, Minesprængninger o. s. v., men det, det ærede Medlem nævnte, er ikke nogen daarlig Tanke, og dersom man, naar Baggrunden er til Stede derfor, kan anbringe Folk, som selv vil og har Interesse derfor, i Stillinger, der paa en eller anden Maade ligger i Nærheden af Søfolks Arbejdsomraade, saa bør man selvfølgelig ogsaa overveje dette. Paa den anden Side maa man aldrig glemme, at det er nu engang saadan, at man har visse Hovedlinier at gaa frem efter — det gælder bl. a. ogsaa med Hensyn til Aldersgrænser —, og naar der ikke er Dispensationsbestemmelser, hvad der maaske ikke er, forbyder det sig af sig selv at gaa uden for disse, indtil man har faaet lavet noget andet.

Med disse Bemærkninger vil jeg igen sige Tak til de ærede Ordførere. Jeg er villig til saa vidt gørligt at medvirke til, at dette Lovforslag efter Udvalgsbehandlingen kan blive enstemmigt vedtaget af den høje Rigsdag, hvilket jeg mener vil være en saare naturlig Ting for os at se hen til, bl. a. af den Grund, at vi derigennem viser Folk, som har været uden for Danmark paa den danske Handelsflaade siden den 9. April, at der er Ting, som den danske Rigsdag kan blive enig om. Det vil derfor være mit Haab, og jeg vil prøve at arbejde med dertil.

Hermed sluttede Forhandlingen.